

«دیوانی طاهر بہ گ»

ہہ لبہ سستی شاعیری

بہ ناوبانگ و مہ شہوور

«طاهر بہ گی عثمان پاشای جاف»

جاف، طاهربیک، ۱۸۷۸ - ۱۹۱۸.
دیوانی طاهربیک / هه لیهستی شاعیری به
ناویانگ و مه شهوور "طاهربهگی عثمان پاشای جاف"؛
ریکخستن و ویرایش حمید مستعان. - سنندج:
کتابفروشی حمید، ۱۳۸۰.

۱۱۴ ص.

۳۵۰۰ ریال.

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

کردی - فارسی.

۱. شعر کردی -- قرن ۱۳. ۲. شعر فارسی -- قرن

۱۳. الف. مستعان، حمید، ۱۳۵۳ - ، مصحح.

ب. عنوان.

۸ فا ۲۱

PIR۳۲۵۶/س۲۴۳ج۲

۸۰۰-۸۳۲۴

کتابخانه ملی ایران
محل نگهداری:

ناوهندی بلاو که ره وه:

۱- سنه: پاساژی عیززه تی، کتیب فروشی حمید

تهلیفون ۲۲۲۶۶۰۰

۲- سنه: پاساژی عیززه تی، ئینتشاراتی کوردستان

تهلیفون ۲۲۶۵۳۸۲

ناو کتیب..... دیوانی تاهیر به گ

هونراوهی..... تاهیر به گ

پیت چنی..... ئومید

نوبه ی چاپ..... به که م ۱۳۸۰

ژماره ی چاپ کراو..... ۵۰ دانه

ریکخستن و ویرایش..... حمید موسته عان

شابک..... ۹-۱۶۵-۰۶-۰۶-۹۶۴

نرخ..... ۳۵۰ تمهن

طاھر به گي عثمان پاشاي جاف

طاھر به گي جاف کي يه؟

شاعيري به ناو بانگ و مه شهوورو خوش له هجه و شيرين كه لام
«طاھر به گ» كوري عثمان پاشاي كوري موحه ممد پاشاي جافه.
ٺم هوزو تيره ي به گزارده ي جافه، له ٺومه راو گه وره و ناو داراني
كورد بوون، (١٥٠) سال له مه و پيش ره ئيسي جافيان به ده سته وه
بووه.

له پاشان له سهر ته شويقي حوكومه تي «بابان» هاتوونه ته
(شاره زوور)، وه له زه ماني حوكومه تي بابانه وه تا ته شكيلي
حوكومه تي «عراق» جله وه ي جافيان به ده ست بووه.

طاھر به گ له سالي (١٢٩٥) كوچي مانگي، هاتو ته دنيا وه، له
سالي (١٣٣٧) له دنيا ده رچو وه، وه له سليماني عومري خوداي
كرد وه. جه نازه كه يان هانيو ته وه بو هه لجه له عه بابا به يلي كه يه كيكه
له «صحابه»، سه عاتي له ژوور هه لجه وه يه نيژ راوه.

طاھر به گ ٺه گهرچي له مه دره سه ي گه وره و عالي دا
نه يخويندو وه، له مه دره سه ٺه هلي ده رچوه، به لام تيگه يشتن،

چشت زانین و فہرستہ تی بہ گویرہی، خویندنه کہی نہ بووہ و زور
تہ علا تر بووہ.

طاہر بہ گ بہ چوار زوبان شیعری و تووہ: بہ کوردی، فارسی،
تورکی، عہرہ بی، کتیبکی بہم چوار زوبانہ بہرانبہر بہ (احمدی) بہ
شیر داناوہ.

داخہ کہم زورمان ہول و تہ قالادا لہو تہ تہرہ نایابانہ مان چنگ
نہ کہوت، تہم نہختہش کہ دستمان کہوت بہ واسیطہی «ناہیدہ
خانمی» خوشکیہوہ بوو، کہ بوئی ناردین.

تکا تہ کہین لہو کہ سانہی کہ تہ تہری تہم ذاتہی لہ لایہ بومانی
بنیری.

فہراسہ تی طاہر بہ گ

فہراسہ تی طاہر بہ گ بہم جورہ بووہ: «میجر سون» ی
مہ شہوور کہ لہ زہمانی حوکومہ تی تورکدا (۱۵) سال پیش شہری
گہورہ ی سفر بہر. تہو «میجر سون» ہ بہ سہ یا حہت: دیتہ کوردستانی
عیراقہوہ، چہند سالی بہم جورہ رای دہ بویری، لہ پاشان دہ چیتہ
مالی عثمان پاشای باوکی طاہر بہ گ وہ تہ بی بہ خزمہ تکار، شہش
حہوت مانگ بہ خزمہ تکاری تہ مینتہوہ ناوی خوئی دہ نی «غلام
حسین»، تہم غولام حسینہ کہ «میجر سون» ہ لہ خزمہت کردن دا
زور باش ئیش تہ کا!!

طاہر بہ گیش لہ بہر خزمہت گوزاریہ کہی تہوپہری ریرو
تہ احترامی تہ گری و خوشی تہویست، طاہر بہ گ لہ ہہندی
ہہ لسان و دانیشتنی «غلام حسین» تہ کہویتہ شوبہہوہ، چونکہ
تہ ماشائہ کا تہدہب و نادابی وہ کو خزمہت کارہ کانی تریان نیہ، ہہ تا
بلی بہ تہدہب و ئیش گوزارہ.

روژی طاہر بہ گ تہ ماشای کتیبیکی فرانسہوی تہ کات
(میجر سون یا غلام حسین) پی تہ لی میرم، وادہ زانم جہ نابتان

فرانسہ وی ته زانن؟

طاھر به گیش ده لئی به لئی نه ختیکی لئی ده زانم! ده لئی ته ی تو
هیچی لئی نازانی؟ ته لئی به لئی.

تزیکه ی شهش حهوت سال له مه و پیش له ئیران خزمه تکاری
کابراییکی فرانسہ وی بووم، به واسیطه ی ته وه وهه ندیکی
لئی ده زانم.

که طاھر به گ به مه ته زانی ته م جار هر ئیشیکی په نهانی بیوایه،
فرانسہ وی قسه ی له گهل ته کرد.

که ره تی له وه ختی قسه کردندا (میجرسون - غلام حسین) له
جیاتی له فظی (ناء - Na) (نو - No) به زبانی دیت! طاھر به گ له مه دا
سه رسام ته بی، وه ده زانی که ته م (غولام حسین) ناوه ئینگلیزیه،
چونکه له فظی (نو - No) له جیاتی (ناء - Na) انگلیزی به.

ته م جا طاھر به گ بانگ ته کاته (غلام حسین) ته لئی ناوت چیه؟
(غلام حسین) ته لئی قوربان مانای چیه؟ ناوم چیه؟ ناوم ته وه به
که بانگت کردم.

طاھر به گ - ته لئی خه یر ناوی خوت گوریوه، تو ئینگلیزی!

غلامی حسین - ئەللی چون ئەزانی؟

طاھر بە گ - ئەللی بە قسە کردنا دیارە!

غلام حسین - ئەللی راست ئەفەر مووی من ئینگلیزیم، ناوم
(میجرسون)ە، بە سیاحت ئەمە چنډ سالە کە وتومە تە عێراق،
ئێران و تورکیا.

ئەم جا طاھر بە گ کە بوئ مە علووم دەبی، رە جائی لی دە کات
لێرە مە مینە، تە کالە لای حوکومە تە وە تووشی ضەرەر بی، ئەم جا
(میجرسون) دە ژواو سیاحت نامە یک دادەنی، وە ئەم باسە
گرینگە ئی بە جووانی تیدا دە گیریتە وە.

ئیمە هیچ وەختی رەخنە ناگرین لە ئەو کەسانە ئی کە ئە شعارو
ئە ئەزی ئەم جورە پیاوانە یان وون کردووە، چونکە تا چەند سالی
لە مە و پیش ئە شعارو ئە دە بیات بە واسیطە ئی نە خویندە واریە وە
قەدری نە گیراوە.

بە لام ئیستە ولاتە کە مان خەریکە بە چرائی خویندن رووناک
ئە بیته وە کە چی هەندی خاوەن ئە ئەر هە یە خوئی ماوە یکە خەریکە
عەمدەن، یا لە کەم دەستیا ئە و ئە ئەر و ئە دە بیاتە ی خوێ وون بکا!!

ئەو كەسانەى كە خاوەنى ئە ئەرى جووان و ئە دەبیات و ئە شعار
نین، دەست دارن هیچ وەختى نایانەوى خویندن و ئە دەبیات لە
ولاتە كە ماندا گەشە بسینى، بى دەستە لاتە كانیس ئە گەر حەز بە
نە فەوتانى ئە ئەرە كە یان نە كەن، ئە یدەن بە كەسى كە حەز بكا بە
تەرەقى و خویندنى ولاتە كە، ئە وەختە نایەلى وون بى و بلاوى
ئە كاتە وە.

سلیمان به گی کاتبی فارسی، ثم چند به یتھی

بو میژووی وه فاتی طاهر به گ داناوه

این چه غوغا است یا رب کوفتاده در زمین

جمله عالم مات و حیران در لباس ماتمین

با وجود فصل (فروردین) چمن همچون خزان

گل ز تن جامه درید و کرد زاری یاسمین

گشت گریان از سما ناهید خندان شد چنان

ز آنکه (طاهر) رفت از دنیا بفردوس برین

سال تاریخ وفاتش جستم از حور بهشت

گفت برگو (جان وی تحت الواء المرسلین)

(۱۳۳۷)

به شنی کوردی

(قوربانی روخت بم که شکهستی به قه مہردا
 حہیرانی لہبت بم کہ ره و اجی به شه کہردا)
 ہہر لہ حظہ ئہدہی و ہدہی و ہصل و نیہ ئہصلی
 کارت و ہ کو دونیایہ ہہر ئہ مرویہ به فہردا
 (مہقصوودی لہ سہر کوشتنی عوششاقی ضہ عیفہ
 و ہختی کہ دہ کا خنجہری تیڑی به کہ مہردا)
 ہہر چہند دہ کہم سہعی لہ بہر خوینی سریشکم
 خاکئی نیہ بیکہم به ہہوہس گاہئی به سہردا
 ناحق نیہ ناوہستی ئہ گہر پردی تہ حہمول
 سیروانی سریشکم کہ ئہ کا ہاژہ لہ سہردا
 دل رویوہ قوربان لہ وجودم به خہ یالت
 دایم لہ سہ فہردایہ ئہ گہر چی لہ حہضہردا
 (مہ یلت ہہیہ (طاہر) کہ پرسی لہ برینم
 بروانہ کہ ئہو شوخہ چہ تیری لہ جگہردا)

نه ماوه شاري بابل چاهي هارووت
 له كوي خويندويه نه فسون، چاوي جادووت
 دهلي توراوه قيبهلي عاشقانت
 كه نه مرو گنج بووه ميحرابي نه برووت
 وه كوو مهرجاني تاله رهنكي نه شكم
 له تاو روخساري له علو ليوي ياقووت
 مه كه مه نعم له شهدي ليوي تالت
 دهزاني خو كه كهس ناڙي بهي قووت
 عه جهب سرئي له نه برووتا به يانه
 موخاليف پي كه وهن هم تاقو هم جووت
 وه ره (طاهر) مه بهسته دل به دونيا
 به ظاهر جوانو باطن پيرو فهرتووت

مه لجه ئو پوست و په ناهي غه يري لوطفي تو نيه
گهر بيه خشي وهر نه به خشي گيان نيثارو چا کرم
تالبي ديباي شه فاعهت کهس نيه وه ک من به گيان
بو مه تاعي ره حمه تي تو ئه مرو من سه ودا گهرم
نابي من ته نها له لوطفت بي نه صيب و به هره بم
چونکه فهر مو و ته شه فيع و شه سه واري مه حشرم
نه عتي شاهي ئه نيا (طاهر) که هاته سر زوبان
جیلوه به خشي ذه و قه ئه مرو نه ظمه کهي پر شه کرم

۷۸

هر چه نده ده مي که له خه مدا غه رقه يي خوونم
هر له حظه له دهس جه وري فه له ک مات و زه بوونم
به سراوه به زه نجيري ئه له م گهر دني شه و قم
مه شه ووره له ناو ئه هلي جيهان شوري جونوونم
ئه لفي قه ده کهم راسته وه ک تيزي خه ده نگ بو
واخه م بووه ئيستا که ئه لي حه لقه ي نوونم

مه عشووقه كهوا موونسي روز همدهمي شهو بو
 وه كك ناهووي زهم كهرده له دهس بهختي نگوونم
 دل مولكي عهجهم عهسكهرى خهم له شكهرى سالار
 ويوانسي ته كا ئاخري بي سوده فسوونم
 مه رهم كه شه فابه خشي برينه به حهقيقت
 وه كك داخي له سهر داخه له بو داخي دهروونم
 چونكو هموو شيواوه جيهان طهرزو رهوشي
 به كسانه له لام شادي و خهم، بوون و نه بوونم
 صه د شوكر خودا مهركهزي صه د ميحنهت و دهردم
 وا تي مه گه له م دائيره ي چهرخه بيروونم
 (طاهر) وه كو مه جنوون له خه يالي روخي له يلا
 ديوانه له صه حراو سه راسيمه له توونم

(بو پيڻه مبهري)

مه طلعه عي صوبحي سه عادهت مه ظهري «علم اليقين»
تهئ سپه سالاري فهوجي ته نبياءو مورسه لين
بو نه وازش ذاتي حق هم حوجه ته هم دهنگي تو
شاهيدي ته عظيمي تو بوو ياوهري «روح الامين»
موشكي توزي دامهنت عه طري ده ماغي ته تقيا
ياني بو تاثيري بينش عه يني سورمه ي خاكبين
روو له كي كه م غه يري تو تهئ شافيعي روڙي ته ثيم
من گونا بارو خه جالته تو «شفيع المذنبين»
خوم له قور بگرم به جاري هر له پي تا تهوقي سهر
به لكو لوطني شاهي لولاك بي نه جاتم دا له شين
موسته حهقي تيرو طانهئ ئاشناو بيگانه خوم
واجيبي ره حمم به سه (يا رحمة للعالمين)
روو تو قووتي مه حشهر و بي سايه و ئاواره خوم
مه زره عهئ عه فوي خواناي بي بي خوشه چين
حه سره تا مه ئيوسي شه هده زياره تي شيباكي توم
بو ندر يثم ته شكي ئال و ئاوي گهرمي آتھ شين

ٺهڻ حه بيبي خالقي عالهم تهره حوم تا زووه
 ٺهوه سه گي ٺه صحابي كه هفو و من سه گيكي تابعين
 روه له قايي موصطه في كه بيٽره يا «خير البشر»
 نيمه توشه ٺه ريگه جوز ٺه خلاصي ٺالي (طاهر) ين

نمونه ٺه روي توڙه ماهي تابان
 نه ظيري موري توڙه زهنگي قه طران
 له شه كري باري ليوت بي نه صيب بووم
 به لي ههر تهنگ روزين ٺه هلي عيرفان
 به ماچيكي ده به خشم گهر كه ره م كات
 جه ميئي خهر جو ده خلي مولكي بابان
 برو رو خسارو زولفو ليوي ٺالت
 شه وو روڙو هيلالو عه قدو مهرجان
 بحمدالله توڙي ٺه مرو به چاكي
 له جي فهرزه ندي خاصي پيري كه نعان

نه من ماچی له بی توم بو و به قسمهت
 نه تهسکه ندهر گه یشته ئاوی چه یوان
 به ظاهر قه د ده بهم ئیسمی و یصالت
 له خه و فی حاسیدو طه عنی ره قیبان
 حیکایهت بو و له توولی زولفت ته مشه و
 هه تا جه معی ره فیقان بوون په ریشان
 وه ره ته سلیم که روحت با خه لاص بی
 ته توش (ظاهر) وه کو جه معی ره فیقان

۳

ظاهر به گو «ناری» ته م غه زه له یان پیکه وه گو تو وه:
 به غه مزه ی چاوی مه خمووری سیاهی مهستی مه ی کردین
 به ماچی لیوی موسته غنی له نه نواعی مه زه ی کردین
 ترازا بهندی سوخمه ی ئالی گولناری به ئاهی من
 که چی دهستی له سهر دانا له سهیری باخو به ی کردین

به هه وري په رچه م و ته بروو روخ و زولشي كه داپوشي
له شوقي رويه تي به دري هيلالي به كشه وهي كردين
ته گهرچي كوشتيني خو، «قابض الارواحى» نورگانى
به قانوني مه سيحايي له خه نده ي لوي مه ي كردين
علاجي دهردي دل (ناري) له (طاهر) به گ ته مه ننا كه
بلي ته مرو گول ته ندامي، به تيري جه رگي په ي كردين

(هـ)

۱۶
فه صلي خه زاني هيجره ره سمى زه مانى دوونه
دهردى فيراقى ياران ته قديري كافو نوونه
دنيا بهم ره سمه وايه به زمي وه كو به لايه
عيشي هموو جه فايه باده به رهنكي خوونه
گوله ره فيقى خاره، شهرابه پر خوماره
گه نجه ته نيسى ماره به بوونه وه نه بوونه

بيزاره تن له هيجران، چاويش پره له گريان
 چي بکه م عيلاجي قوربان؟ دل عاجزو زه بوونه
 مهيلي فيراقي «ناري» دنيا وه هايه کاري
 ئەم چهرخه پر له شوره، ئه رکاني واژگونه
 شيرينه وه صلي ياران چونکه ده گاته هيجران
 نازاني روجم ئەمما چهند تال و تورش و توونه
 له ژير خه مدامه ورسته فەرموو ده ستت بهينه
 خزمانی شادمانه «طاهر» مات و زه بوونه

روژي طه رهب و فه صلي گول و وهختي به هاره
 ياران گوله کهم کوکه، ده مي بوس و که ناره
 گولزاري ئيره م سووره تي غيلمانی قه دي تو
 گوشه ئي چه مهن و رووي گول و پاي چناره
 بنواره له بو حه لته ي زولفت له سه ري کولم
 ده دره خشئي دره خشانه، نيوه شه وي تاره

به و زولفو و موژت مه مکوژه هر دهم به جه فای
جاری له ته نافم مه ده، صد جار له قه ناره
تیری موژه کهت قاتله هر دهم به به لای
دایم له دلی خسته دلان په یکی خوماره
سوتاو بریندارو سه و دائی و مه ستم
به و نه گریجه و په رچه مه، به و چاوه خماره
نه و خاله له سه ر لیوته گیانا چیه فرمو و
جی ماچی له بی «طاهره» نیشانه ی یاره

دل نه خوشی دهردی هیجره گیانی گیانانم وهره
لهت له ته جهرگی هه ناوم ماهی تابانم وهره
عیله تی دهر دو شه فاکم واله لیوی شه کهرت
مایه ی ژین و چه یاتم دهر دو دهر مانم وهره
صد شوکر دوباره جه ژنه وهختی عهیش و شادیه
بو به لا گهردانی بالآت قوچی قوربانم وهره

دولبره ئی قه د عه ره ئی بی ره حمه که ئی به دبخته که م
 دل رفینه ئی شوخه که ئی بی عه ه دو په یمانم وهره
 نازهنینه ئی سوخمه ئاله، دیده مهستی که چ کلاو
 گول عوذاره ئی شوخ و شنگه ئی شاهی چاکانم وهره
 مال ویرانم له دووریت، ره هزنی ئیمان و دل
 زینهنه تی به زم و سه ریرم، شه معی دیوانم وهره
 چونکه سایه ئی چه تری زولفت دوور له فیرقه ئی فیرقه مه
 سینه پرخبوین و زو خاوم، دل پهریشانم وهره
 دوور له بالائی نه و نه مات زامی جهرگم تازه یه
 وه ک عه رب صد جار ده خيله ک زو و به لو قمانم وهره
 که س نیه ثابت قه دم وه ک من له داوی عیشقددا
 بو سپاهی غه مزه کیانت مه ردی مه یدانم وهره
 گه ر ده پرسی حاله تی من بو فیراقت پیت بلیم
 ههروه کو «طاهر» هه میشه دیده گریانم وهره

دلّ له هيڃرت واله خه مدا مانگي زوخسارم وه ره
 زه خمه جهرگم بو فيراقت زو و که لوقمانم وه ره
 صه د طهيب هاتوو عيلاجي ثم برينانهئ نه کرد
 تو عيلاجي زه خمه کهم که سا به هاوارم وه ره
 گهر ده زاني چهند په شيوه حاله کهم بو ديتنت
 صه د نه وهندي زولفه کانت دلّ په ريشانم وه ره
 لوظف و تانهئ تو له لاي من ههردوو وه که په که ره حمته
 که عبه که چ نابئ له بهر لومهئ ره قيبانم وه ره
 هه که سي هاتوو به تيري غه مزه که ت صه د پاره بوو
 که س نيه وه که من حه ريفت مه ردي مه يدانم، وه ره
 کافرا ده ردي فيراقت واله جهرگم کاريه
 سا بکه ره حمي به حاله مانگي تابانم وه ره
 صه د که رت نه مرو له دووريت خوئين له چاوم جاريه
 غه رقي ده ريباي نه شکی خوئينم خوري چاکانم وه ره
 که ده گريم که ده سوئينم کارو بارم زاريه
 زيوره ري تاجي غه ريبيم شاهي خاسانم وه ره

سينه نالآن ههروه كو بولبول له دووري گولشهنت
 سابه لوطفي بملوئنه گياني گيانانم وهره
 بهس جهفا بنوئنه قوربان، ظولمي ناحق چانيه
 كافريش ره حمي به سهيده دين و ئيمانم وهره
 صوره تي بالآت به دايم، نه قشي قهلبی زارمه
 ههروه كو مه جنوون له عيشقت ديده گريانم وهره
 ديده مهسته ئي شوخ و شهنگه نازينه ئي شاره زوور
 دل رفينه ئي جه معي عالم كه بكي كوسارم وهره
 دل له دووريت پر له خوئنه شه معي ديواني ئه من
 ههروه كو (طاهر) هه ميشه سينه بريانم وهره

دل له حسرت غمزه كه ئي دوو نه رگسي پر خه وته وه
 وه ك خه مي زولفت عه زيزم چوو به زوودا كه وته وه
 مه نعي سووتانم ئه كه ن ئه مرو له شهوقي رو مه تي
 چون نه سوئيم من به ئاگر ئه و به باري نه وته وه

نيسبه تي زولفت له گهل جه لقه ي زرهدا نابي بدهي
له حني داوودي چه ده خلي وا به دهنگ و سه و ته وه
مصحه في خوش خه طي كولمت گهر بيني شيخي مه
كافره گهر بو سوين برواته ناو مزگه و ته وه
گهر ده پرسی بو قسه ت شيرينه هيئده بائه دهب
شه كر شه فشانه له بيم گيانا له ماچي شه و ته وه
نيشي په يكاني موژه ت تيريكه كاري بوو له دل
دوو شه وان تا صب هه تا داني نه دا نه سره و ته وه
تابه كه ي قوربان بنالم من به ئيش و دهرده وه
دهس به نه ژنو قور به سر دايم به رهنگي زهرده وه
روژي شه وه ل بوو كه زانيم من شه بي ديوانه بم
عاشقي تو نه وعي مه جنوون وا به كيوو ههرده وه
مه رحه مه ت كه زوو برو قاصيد بللي دهردي دلم
نازي پاپوشت شه كيشم من به توزو گهرده وه
من كه پشتويني بالاو بوسه چيني كول مه تم
چي ده كه م ئاخو له سه يري باخو به ي ناي دهرده وه

ههروه كو قهوس و قهزهح با دهس له گهر دن دانيشين
توبه سوخمه ئي ئالو سوورو من به رهنگي زهردهوه
به ك نهفهس چاكي نههينا كه عبه تهيني بهخته كه م
شهش دهرم گيراوه داماو م به دهستي نهردهوه
ئيلتماسي (طاهر) ي بيچاره قهه سوودي نيه
تو كه دايم شهرفروشي بهو دلهي وه ك بهردهوه

مه مكوژه گيانا به هيجران ئهي جهفاكارم وهره
تاب و تاقت چوو به جاري ياري خه م خوارم وهره
بوچ نهوهنده آره زووت بو قهتلي ئه م بيچاره زار
كوشتنى عاشق دريغ، مه فهرموو سهردارم وهره
بولبولي زارم ده نالم قه قنه سم ئاگر به گيان
گه ده گريم، گا ده سووتيم ياري غه دارم وهره
خالي كولمت ههروه كو فلفل نه سوئينى دلم
كهس نيه دهر دم دهوا كا تو به هاوارام وهره

ههروه كو قهوس و قهزهح با دهس له گهردن دانيشين
توبه سوخمهئ ئالو سوورو من به رهنگي زهردهوه
يه ك نهفهس چاكي نههينا كه عبه تهيني بهخته كه م
شاهش دهرم گيراوه داماو م به دهستي نهردهوه
ئيلتماسي (طاهر) ي بيچاره قهه سوودي نيه
تو كه دايم شهرفروشي بهو دهئ وه ك بهردهوه

مه مكوژه گيانا به هيجران ئهئ جهفاكارم وهره
تاب و تاقت چوو به جاري ياري خه م خوارم وهره
بوچ نهوهنده آره زووت بو قهتلي ئه م بيچاره زار
كوشتنى عاشق دريغ، مه فهرموو سهردارم وهره
بولبولي زارم دهنالم قهقنه سم ئاگر به گيان
گه ده گريم، گا ده سووتيم ياري غه دارم وهره
خالي كولمت ههروه كو فلفل نه سوئينى دلم
كهس نيه دهردم دهواكا توبه هاوارام وهره

دل له دووریت ټاگري گرت به سینه یاری نازهنین
توی عیلاجی دهردی (طاهر) زو به فریادم وهره

تیری غه مزه ئی چاوه کانتِ واله جهرگم کاریه
ټیسته ټه شکم وابه خوردی رهنگه که ئی گولناریه
نه فسی سه رکهش چه ند روژی گهر جیهانت رام بی
دل ټه گهر خوش که ی به خوت، بیماریه بهم عاریه
گول ټه گهر هات خوی موقایل کا به توئی ناگرم
ههرزه گوپه و بی وه فایه دولبهری بازاریه
ناشکی فوربان دللم ههرگیز له بهر جهوری ره قیب
عاده تی ټه و دایمهن ههر فیتنه و به دکاریه
لیم گهری ته نهانشینی کونجی خهم بم ټه ئی ره قیب
دهرده که ئی من دهردی عیشته و زور گران و ساریه
زاهیدی خوین که چه یوانه له وادی عیشتدا
ریشه که ئی پان و دریژی، ره شمه و ههوساریه

صہ برو ہوش و روحی بردم ہەر بہ جاری ئیستہ کہیش
 ہیچ نہ ماکاری بہ من بیکاریہ بہم کاریہ
 جاری ناپرسی له حالی من مہ گہر نازانی تو
 زارو بیزارو نہ زانم، کاری من ہەر زاریہ
 تازہ زانیومہ له سہر دینی مہ سیحایہ نیگار
 پەرچہ می عہینی صہ لیبہ زولفہ کہی رہش ماریہ
 تاقہ تی شیعی نہ ماوہ ہیچ لہ بہر رہنج و فیراق
 ئەم کہ لامہ گہر بلی (طاہر) لہ بہر بیعازیہ

دنیا کہ ہہ موو لہ حظہ بہ مہ عشووقی کہ سیکہ
 بنوارہ کہ چہند قہ جبہ، چہ کونہ تہرہ سیکہ
 تیشیکرہ وہ کوو کہ لبی نیہان گیری زہ مانہ
 ئەبنائی جیہان یہ ک بہ یہ کی سہ گ، مہ گہ سیکہ
 عالم ہہ موو وہ ک طہیری طہ مہ ع، دانہ، ئەمہل، داو
 صہ بیادی ئەجہل، ساحہ تی دنیا قہ فہ سیکہ

لهم حوجرهى شهش گوشه كه رى مه عبهرى عامه
ياره ب چيه هر كهس به ههواو هه وه سيكه
صه د قافله رابردو ته تو غافلئ تهئ دل
گوي بگره له هر لايه كه نالهئ جه ره سيكه
خوشى و خه م و ته ندوهى چيه ره نجو ته ليمه
تقبال و زه واليش به خودا هر نه فه سيكه
(طاهر) مه به ئازورده زه مان عاده تي جهوره
دونيا كه هه موو روژئ ژنى بو الهه وه سيكه

10

فيداي رو خسارى ئالت بم ته لئ خورشيدى تابانه
به لا گهر داني بالات بم وه كو شمشادى بو ستانه
له سايه ئ تيغى ته برووى توله روژى چه شردا گيانا
ب حمد الله حيسابى من له گهل جه معى شه هيدانه
ده زانى بو چى مه سروورم ئيشاره ئى كردمى دولبه ر
ووتى حاضر به بو كوشتن به يانى جيژنى قوربانه

له ئاهم گهر بسووتی ئاسمان باوهر بکهن ئەمشهو
 ئیتر چه به یاران کهم من، لهم سهردی فهصلی زستانه
 که زولفی عاریضی پوشی، وتم یازهب چه سرریکه
 له لایه ک ظولمهتی کوفره له لایه نووری ئیمان
 دهبی کاوول بی مولکی دل به تاراجی سپاهی خهم
 هه تا شاهه نشه هی عیشتت لهویدا وه کوو سولطان
 به دهس بادی صهبا چونکه، په شیوا نهظمی زولفهینت
 منی چاره سیا بویه ههموو نهظمم په ریشانه
 مه کهن تیماری زه خمی جهرگی (تایه رر) ئەی طهیب، ئاخر
 بزانی تاله چه شردا ئەو شههیدی تیری موژگانه

ئەی پرتەوی رهنگت وه کوو رهنگی ههمه رهنگه
 خالت به مه تهل، زولفی سپاهی شهوی زهنگه
 بهزمی طه ره ب ئامادهیه ساقی جامی فهرموو
 دهنگی دهفو نالهی نهی و ئاوازیی چهنگه

لئوت كه وه كو له علي به ده خشانه به ئالي
 گه نجوره نگانان و ده هان و ده مي تهنگه
 طابوري موژانت له گهل ئه گريجه به ران بهر
 وه ستاوه ئه ليئي له شكهري (ژاپون) و فه رهنكه
 سه د نامي خودا بي له ده بستاني ئه نارت
 گردو شله كو و نازك و پرچه نك و قه شهنگه
 بو باري خه مت گهر به ده نم سسته مه ره نجه
 پيكر اوي موژه ي توپه نه كوژ راوي تفه نكه
 سه رگه شته و ئاشوفته ي عيشتم وه كو فه رهاد
 كيوو به ده ن و سينه و سه ر په نجه قوله نكه
 چاوت به مه ئهل ئافه تي دلپايه وه لاكن
 بوچ واپه كه ئه برووي كه چت مه يلي وه جنكه
 له م روژه كه رووي خسته به ري پي و وتم پي
 ئه ي ئه بله كه ي مالمشي ئاينه و سه نكه
 مه نعي به كه «طاهر» كه ئه گهر مات و خه مو وشه
 ديوانه ي رووي توپه نه مه كتي مه ي و به نكه

(م)

پینج خشته کی شیخ موحہ ممہدی گولانی
حہ لہ بجہیی لہ سدہر غہ زہ لی طاہر بگ

مہ علوومہ لہ دونیا کہ بیی ریحلہ تی چوونم
بی سودو تہ مہر ہہرچی ہہیہ فیل و فسوونم
بنو موثبہ تی کزایہ شاہیدہ، رہنگی روونم
(ہہر چہندہ دەمیکہ لہ خہمدا غہرقہی خوونم
ہہر لہ حظہ لہ دەس جہوری فہ لہ ک مات و زہ بوونم)

تہوسا لہ عہقل دا نہ بوو پیش کہوتوو لہ فہرقم
ئیستہ لہ بیابانی جہہل ماتل و عہوقم
ستوتاوہ بہ کبریتی جہ فا خہرمہنی زہوقم
(بہ سراوہ بہ زہنجیری تہ لہ م گہردہنی شہوقم)

مه شهووره له نيو ٿه هلي زه مان شوري جنوونم

وه ختي ڪه خه ٽالم له هه واي دابي فهرنگ بو
سه رکاسي سه داي چيٽنهو به ربطو چهنگ بو
مه ستم له مه ي وافي و قونياغو له بهنگ بو
(ٿه لفي قه ده ڪم راست وه ڪ تيري خه دهنگ بو
سه د داخ ڪه ئيسٽا ڪه ده لي حه لقي نه نوونم)

هر خوشي ڪه دييووم له مه و پيش وه ڪو و خه و بوو
شادي و فهره حم گشت به فيدائي قه دي ٿه و بوو
دهرمانی بريني جگهري سوزا به ٿه و بوو
(مه عشوقئي ڪه وا موونسي روز، هه مده مي شه و بوو
وه ڪ ٿا هووي ره ڪه رده له چهنگ به ختي نيگوونم)

حه يران و پهريشان له فيراقي روخي دلدار
چاو تيره و دل خيره و مه دهوشه وه ڪو هار

بي فائده ڀه هر چي بڪم نالهو هاوار
 (دل ملڪي عه ڄم عه سڪهري خهه له شڪري سالار
 ويٺاڻي ته ڪا ئا خري بي سوڊه فسوونم)

تهه نوڪته ڀه مهوهوومه له نيو ته هلي شهريعت
 بينو بگرن حهلقه ئي ته وباشي طهريقت
 مه شغوول بينو تي فڪرن چاڪ به ديقت
 (مه رههه ڪه شه فابه خشي برينه به حهقيقت
 وه ڪ داخي له سهه داخه له بو داخي دهروونم)

مه خلو وقي زه مانه چه عه جهب وردو دروشي
 طالب به زه زن جو مله به نه رمي و به زوشي
 لاڪن دلي من واته ڪه بيزاره له گشتي
 (چونڪه هه موو شيواوه جيهان طهرزو روشتي
 به ڪسانه له لام شادي و خهه بوونو نه بوونم)

پینج خشته کی (ناری) له سہر غہ زہلی

طاہر بہ گ له مہ دحی پیغہ مہر

ٹہی شہہ نشاہی شوکوی عیززہ تی رروی زہوین

گہ و ہری تاجی ریسالہ ت شہمی بورجی مورسہ لین

زینہ تی نووری نبوت تاج داری مولکی دین

(مہ طلہ عی سوبحی سہ عادت مہ ظہری صیدق و یہ قین

ٹہی سپہ سالاری فہوجی ٹہ نبیاء و مورسہ لین)

ٹہی شہوی ٹیسرا مہ لک خورہم لہ بہر ٹاہہنگی تو

عہرش و کورسی بوو بہ تہخت و مہ سندی ٹہورہنگی تو

گولشہنی جہننہت جہ مالت مالہ جیلوہی رہنگی تو

(بو نہ وازش ذاتی حق ہم حوجہت و ہم دہنگی تو

شاہیدی تہ عظیمی تو بوو یاوہری روح الامین)

پر تہوی بہ دری جہ مالت شہمی جہمی ٹہ نبیا

زینہ تی حوسن و کہ مالت سوزو شہوقی ٹہولیا

گهر د نه‌عه‌ینت بلی ره‌ونه‌ق شکینی تووتیا
(موشکی توزی داوینت عه‌طری ده‌ماغی نه‌تقیا
یانئ بو ته‌ثیری بیش عه‌ینی سورمه خاکین)

من گه‌داو بی‌نه‌وا، توش خاوه‌نی گهنج و که‌ره‌م
من ناخوش و بی‌ده‌وا توی ده‌وابه‌خش و حه‌کیم
چی له‌هه‌نگامه‌ئ جه‌زا که‌م بی‌هه‌واخواه و نه‌دیم
(روو له‌کئی که‌م غه‌یری توئه‌ئ شافیعی زومره‌ی نه‌ثیم
من گونا‌ه‌کار و خه‌جاله‌ت، توی شفیع‌المدنین)

با بکه‌م شیوه‌ن له‌داخی باخی عومری بی‌نه‌مه‌ر
داب‌نیشم ده‌سته نه‌ژنو وه‌ک هه‌تیوی بی‌پده‌ر
تا به‌ئه‌شکی دیده‌ته‌ر که‌م خاک و خولی را‌گوزه‌ر
(خوم له‌قور بگرم به‌جاری هه‌ر له‌پی تا ته‌وقی سه‌ر
به‌لکو لوطنی شاه‌ی لولاک بی‌نه‌جاتم دا له‌شین)

شهر مه سارو سه رفکنده، غافل و دیوانه خوم
 بی شو عاعی مه عریفهت بی نوورو بی پهروانه خوم
 نهی به رسوایی له کووچهی شاردا نهفسانه خوم
 (موسسه حه ققی تیرو تانهی ئاشناو بیگانه خوم
 واجیبی ره حمم بهسه یا رحمة للعالمین)

بهرده باری دهستی نهفسی کافری نه مواره خوم
 بی زه خیرهی زادی ریگهی ئاخیرت بیماره خوم
 دهسته پاچه و روو سیاه و عاجزو بیکاره خوم
 (روت و قووتی مه حشه رو بی سایه و ئاواره خوم
 بی به فریادم له ویدا یا دلیل المجرمین)

من که مه شه ورم به مه حکووم و موطیعی نهفسی شووم
 کههی به ئومیدی خه یالی ئیعتبار و ئابرووم
 قهط له بو خه رمانی طاعت یه کته دهم پیشه و نه چووم
 (ئیسته من قانع به خوشهی ئایه تی (لاتقنطوم)

مهزره عهئ عه فووي خودايئ نايئ بيئ، بيئ خوشه چين)

بيئ نه صيبو كه عبه اللهو طه وافى خاكي خوم
دوو رو بيئ بهرهي مه دينه و خاكي عه بهرناكي خوم
ئهئ ته سف مه حر وومي ره و ضهئ حزره تي لولاكي خوم
(حه سره تا مه ئيوسي شه هذو زياره تي شويباكي خوم
بونهر ئيم ته شكى ئالو ئاوي گهرمي ئاگرين)

گه ره گي دو وائ فه وجي خاصاني خوايي گر تووه
يانئ ده رباني ده ري ته صحابي كه هفي گر تووه
ئهو له جه نه تدا موقيم و من له دوزه خدا بوه؟
(ئهئ حه بيبي خالقي عالم ته ره حوم تا زووه
ئهو سه گي ته صحابي كه هفو و من سه گيكي تابعين)
(ناريا)، ئاماده به نزديكه ههنگامهئ سه فهر
مه نزلت دوو رو دريژه پور له ريگاته خه طهر
تا به كهئ غه فلهت نشيني خاكي، ئهئ خاكت به سره

«روو له قاپي موصطه فاكه بيژه يا خيرالبشر
نيمه توشه ي رئي مه گهر ئيخلاصي ئالي طاهرين»

(۱)

پينج خشته كي نه حمه د به گي براي

طاهر به گ له سه ر غه زه لي طاهر به گ

كه من گولزاري روي توم بي له سه يري گولستانم چي

قه دو بالاي تو خوش بي، له سه روي بووستانم چي

كه عيشتي تو له سه رمايه، له تانه ي واعيطانم چي

«موقه دده ر گهر نه بي ئاخر: له ميپري مه روي خانم چي

له ناله نالي نيوه ي شهو له ئاهي به ربه يانم چي»

دلم دايم له عيشتي تو نگارا مه ست و چه يرانه

هه ميشه كاري شين و ناله و ئه فغان و گريانه

مه دال و مه نصه بي ته و ماچه كه ئي سر كولمي گيانانه
«نيشانه ئي ئيفتخاري من له سينه م داخي هيجرانه
برو ته ئي ناصيحي موشفيق له روتبه و يانيشانم چي»

ته واديوانه بووم قوربان له عيشقي چاوي غه ددارت
شكر هه رزان ته كا ته مرؤ نكار ليوي شه كه ربارت
له باخي نيرگسي شه هلا نيه وه ك چاوي به خمارت
«غهره ز و ابو و موقايل كه م له گه ل گول رهنگي رو خسارت
وه گه ر نه بي قه دي سه روت، له سه يري گولستانم چي»

تو خودا قوربان عه فوو كه با كه سه د جار من گونا هم بي
خودا هه ل ناگري تا كه ئي هه ميشه ئوف و ئاهم بي
ئير شه رطيكه خاكي ژيري پي تو، من كولا هم بي
«كه من ميحرا بي ته بروي تو مه قامي سه جده گاهم بي
ئير وه ك زاهيدي خود بين له مه وعيدي جينانم چي»

دلی من کون کونه قه سه م به و چاوه که ی کالت
 هیلاک و مه حوو بی هوشم له عیشتی روومه تی ئالت
 ده لوطفیکه له گهل مندا فیدای ته و دانه ی خالت
 «شهوم وه ک روژی روونا که له شوعله ی روومتی ئالت
 به لی یه ک باره وون بی با، له ماهی ئاسمانم چی»

مه حاله له م دلهم ده رچی به صد دهر دو ته له م میهرت
 ته گهر یه ک زهره تو گیانه له گهل مندا بی میهرت
 غولام و به نده تم مهربووته روحی من له گهل میهرت
 «به نه ی رهنگی فه له ک گیانا له دلما دهر نه چوو میهرت
 که من یه ک رهنگ و یه ک نه و عم له ته بدیلی زه مانم چی؟»

هه موو عومرم به سهرداچوو ده می ماچم نه کرد کولمت
 دو زولمت ههروه کو په رژینی گول باخی سهری کولمت
 گهل بی تاقه ته (احمد) له بو ماچی سهری کولمت
 (به من قهط نادری ته فسیری ئایاتی سهری کولمت

گرانہ (طاہر)، بو من له ته عریف و به یانم چی؟

(پینج خشته کی «ناری» له سهر غه زه لی
طاہر به گ)

سه با سوزه ئی نه سیمت با له بو شادی گولان بابئی
دهمی سه روت له بو ته سکینی مورغی سهر چلان بابئی
به قانونی عیبادت با موقیمی مه نزلان بابئی
(چه مهن یک باره خاموشه خوروشی بولبولان بابئی
دل نه مرۆ مات و مه دهوشه خوا فه صلی گولان بابئی)

نه گهر مه یلت به ئیحسانه ته به سوم قووتی ئینسانه
دهمت عیسی صیفته، مایه ئی چه یاتی جیسمی بی گیانه
نه گهر مه یلت به ده رمانه چه ئیحیاجیت به لوقمانه
(نه گهر مه یلت له سه رمانه چ حاجت ئاوی چه یوانه

له له علي لئوي گيانانه جهياتي جاودان بابي)

به تيري نازي تويّه پاره بووگه جهرگي خوئينيم
خه يالي زين نهوه دهرچو له قهلي زارو غه مگينم
مه لا بابي له بو ته رتبي غوسل و كه فنه و ته لقينم
(نه ماوه حاله تي زينم له دهس چوو و روحى شيرينم
ره فيقان بين بكن شينم، صه داي گريه و فغان بابي)

له جهسته ي بهسته ي مهوت و له زومره ي عاشيقى رووتم
له سه ر چاه زنه خ بو سه يري هارووتو مارووتم
له جه معى قودسيا تاقو له حهلقه ي خاكيا جووتم
(نه سيري ناري گيسووتم هيلاكى چاوى جادووتم
شه هيدى تيغى نه برووتم دهسا عيساى زه مان بابي)

كلاوى پر گولاوى گول كه گرفه ي دا به سه ر سه يلا
ده ماغى عاشيقى پر كرد له عه طرو شورشى له يلا

نیکابی غونچه لاچوو کهوته دونیا شور و واوه یلا
(بحمد الله گولی ره عناشکاندی ره ونه قی له یلا
بلین مه جنوونه کهئ شهیدا ره ئیسنی عاشقان بابئی)

بنیره باخه لت صوفی ده مئی ته سیبھی صد دانه
له وه عدهئ عیشره تا کهئ مهوقعی ته زویجی پیرانه
چه باسی ذیکری شیخانه. مه قامی عهیشی مه ستانه
(زه مانی به زمی ریندانه بده مهی ساقی به په یمانه
له بهر ته عظیمی مه یخانه بلین پیری موغان بابئی)

له سهر ته ختی چه مهن نیرگس به جه معی لوطنی بیداره
له گولشهن بوو گول و بولبول زه مانی رازو گوفتاره
به غهیره ز من نه بیئ بیئ جیلوهی ئه و دیده بیئ خاره
(له باخان سهیری گولزاره له هه رلا عاشقی یاره
خوئه و شاهوو رهفتاره وه کوو سهروی رهوان بابئی)

هه تاهه (ناريا) مابئي له خانهي غه فله تا بئي هوش
 ته ماشائ نه ظمي پر نه غمه ئه ميري پاكي ديبا پوش
 كه فهرموويه به قانون غيرته به خاطر ي پر جوش
 (ته لا ئه ئي عاشقي مهدهوش وه كوو (طاھر) مه به خاموش
 له بهر سوزه ئي دلنه ئي پر جوش خوروشي مو طريان بابئي

موقعه ددهر گهر نه بئي تاخر له ميھري مه رو خانم چي
 له ناله نالي نيمه شهو له تاهي به ربه يانم چي
 نيشانه ئي ئيفتخاري من له سينه داخي هي جرانه
 برو ئه ئي ناصيحي موشفق له روت به و يا نيشانم چي
 غه رهض و ابو و موقايل كه له گهل گول رهنگي رو خسارت
 وه گهر نه بئي قدي سه روت له سه يري گولستانم چي
 كه من مي حرابي نه برووي تو مه قامي سه جد ه گاهم بئي
 تير وه ك زاهدي خود بين له مه وعيدي جينانم چي

شہوم وہ ک روژی رونا کہ له شوعلہئی طلعه تی ٹالت
بهائی یہ کبارہ وون بی، با له ماہی ٹاسمانم چی
به نہی رہنگی فہ له ک گیانا له دلما دہرنہ چوو میہرت
کہ من یہ ک زہنگ و یک نہوعم له تہ بدیلی زہ مانم چی
ووتہم بی ٹالہ تی کوشتن مہ کہ تو قہ صدی گیانی من
ووتی من خاوهنی غہ مزہم له شمشیرو کہ مانم چی
له بازاری موحیہت مشتہری ہہرنہوعہ جینسیکم
بہسہ من ہہر خریدارم، له سوودو یا زیانم چی
بہ من قہط نادرئ تہفسیری ٹایاتی سہری کولمت
گرانہ «طاہرا» بو من له تہ عریف و بہیانم چی

ٺهه ٻه زه لهيٰ وه ختيٰ وتووه كه ده مانجهيٰ

ناوه به په نجه يئيٰ خويٺه وه

عيلاجيٰ دهرديٰ عيشقيٰ غونجهيٰ ليوٰ شه كهرباريٰ
گولٰ وشه كر ده بارينيٰ به حق نوطقوٰ گوفتاريٰ
فه لك زانيٰ كه ده شكئيٰ رهونتيٰ بازاريٰ مانگ و خور
شكانديٰ په نجه كه م تا من نه نووسم وه صفيٰ رو خساريٰ
به غه مزه يٰ نيم نيگاهيٰ سه د دليٰ بيماره مه جووسه
له بابهل خويندويه نه فسوون دوچاويٰ پيچو عه يباريٰ
به شوعله يٰ شه معيٰ رو خساريٰ ده سوٽيٰ دل وه كوو قه قنه س
ووتسم په روانه به ياره ب نيه وا بانگو هاواريٰ
وه كوو يوسف نه گه رچيٰ موشته ريٰ وه ستاره صف ده ر صف
وه كوو «طاهر» نيه نه مرؤ به گيان و دل خر يداريٰ

چه مهن به كباره خاموشه خوروشي بولبولان بابيٰ
دل نه مرؤ مات و مه دهوشه خوا فغ صليٰ گولان بابيٰ

ۛ گهر مه ڀلت له سهرمانه چه حاجت ٿاوى چه يوانه
 له لٽوى له على گيانانه چه ياتى جاولدان بابي
 نه ماوه حالت و ٿينم له دهس چو و روحى شيرينم
 ره فيقان بين بكن شينم سه داي گريه و فهغان بابي
 نه سيري تارى گيسو و تم هبلاكى چاوى جادو و تم
 شه هيدى تيغى نه برو و تم ده سا عيساي زه مان بابي
 به حمدالله گولى ره عنا شكاندى ره و نقى له يلا
 بلين مه جنوونه كهئ شهيدا ره ئيسى عاشقان بابي
 زه مانه به زمى ريندانه بده ساقى به په يمانه
 له بهر ته عظيمى به يخانه بلين پيرى موغان بابي
 نه لا نهئ عاشقى مه دهوش وه كوو (طاهر) مه به خاموش
 له بهر سوزى دلهئ پر جوش خروشى مو طريان بابي

سه دكه پاشاى چه زبكهى هر جور مو كافاتم نه دهى
 من قسهئ حق هر نه كه م ساچون مو جازاتم نه دهى

من به تهختی خه سرو جامی جیهانی تهی نه کهم
تو به مأمورو ئیعانهی دومت خه رراتم نه کهی
من به صد میننت له له علی لئوی یاری خوم، نه خوم
تو به شاگردی دووکان و مهروه قه و نانم نه کهی
من ره ضا نابم به نانی گه ندومی ئادم فه ریب
تو ئومیدی کوورهی نانه و او خانم نه کهی
من له شاهی خواونهی فیل و عه له م پهروام نیه
تو به ژیره ست و پیادهی نه سپی تاماتم نه کهی
فی المثل من موسلیمم ده عوای موسلمانیم هه یه
تو جه و الهی مه سه لهی ئینجیل و ته و راتم نه کهی
نه ظم و نه ثری «طاهر» نه مرو بوه ته نه و رادی زوبان
تازه دی فیبری قه صیده و شیعو نه بیاتم نه کهی

مه ربووته حه بیاتم به یارم وه دیناری
خوزگم به سه گی قاپه کهی قوطبی مه داری

ٲم ڪاوله دنيا ٻه له نه و زيرو زه به ربي
پاش نه حمه دي مختارو نه بو به ڪري و سي ياري
فاروقي زه مان هزاره تي نائيب شيخ عثمان
واصل به ده رگا هي ڪه رهم ره حمه تي باري
ٲم حوجره ٻه ڪه جي طه و افگاي هزاره تي شيخه
به ڪسر هموو نه نواره چه سه قف و ڪنارو چه دي واري
هه ردهم بو طه و افاي جه معي له مهله ڪ دين
خالي نيه به ڪ ٽائي نه حوجره و نه حه صاري
ٲم حوجره له حه رهم دا طه و افاي بو نيه هر گيز
مه جموعه معي مه لائڪ هموو بو هه ته زه واري
حاجي وه ره ٲم قاپه بگره نه گهر طالبي ديني
صهه حج و دو صهه عومره طوافي ڪي مه زاري
صهه شوڪري خودا لازم بوو جه معي موريدان
خالي نيه جي گهه ويه ڪ ٽاواني دياري
ٲه نه جمي هونهر مه ظهري حه قو مه و خورشيد
لازم نيه وه صفت له هموو لاهه دياري

گهر طالبي يارى سارو و بکه خورشيد
نهئ خاليدى بيچاره تو بهم دهرده دو چارى
تا توى دهرى قاپه كهئ نهئ كه يه چاوت
ئهم كيوه كانى جهسده ناکري چارى
فيکرت كه له ري باري جهسه دري رم و شيره
بي خاوه نه بي زيگه يه شه يطانہ سواري
نهئ قافلہ سالار وهى ئافه تي مه و خورشيد
تو مه رقه دي گه يلانى و پيرانى بوخارى
ره حمي بکه بهم (طاهري) بيچاره ي مسكين
مه هجوره دلي واله دنيا دا به زارى

نه لا نهئ عه قلى کوتا بين هه تا كهئ مات و دامناوى
به قه يدى نه فسي نه ماره سه راسه ر بو چى به سراوى
خه يالى هيچ و پو چت و ايه ده ولت هم عينانت بي
حيساييکه، که مو حتا جى نه صيبى دو گهزه جاوى

مه‌ئهل دنيآيه صه يادو ته‌توش مورغيكي بي‌هوشي
 موقه يهد به به يه ك‌دانه هه تا نه‌ت خاته ناو داوي
 زه مانه هر وه كو قه جبه هم ناغوشي هه زارانه
 چه سوديكي هه يه بو تو كه سه رداني له پيناوي
 مه‌به‌سته دل به دنيا (طاهرا)، بي سوده بو هر كه س
 مه‌حاله ناگيري بو تو گوريز كه سا له گيژاوي

له دهوري پيري مه‌بخانه صه داوي موطريان بابي
 له تاريكي شهوي هيجران چرائ ده‌فعي خه مان بابي
 له ناو به زمي هه ريفاندا، له زومره‌ي به زمي رينداندا
 له ناليني غه ريباندا ده‌واي ده‌ردی دلان بابي
 له بهر ناله‌ي جه‌زيني من له بهر شيني و گريني من
 له بهر ده‌ردی بريني من نه سيمي هم زوبان بابي
 غولامي سه‌روي بالاتم ته‌سيري زولفتي تاناتم
 شه‌هيدي چاوي شه‌هلاتم قراني عاشقان بابي

له هيجراني خهزان تا كه ئي به ئومىدى گولان تا كه ئي
 له نه غمه ئي بولبولان تا كه ئي خوا فه صلي گولان بابي
 زه مانه به زمي ريندانه بده ساقى به په يمانه
 له بهر ته عظيمى مه يخانه بلين پيري موغان بابي
 نه ماوه حالهت و ژينم له دهست چوو روحى شيرينم
 ره فيقان بين بكن شينم، صه داي گريه و فه غان بابي
 كه (طاهر) قوربه سهر ماوه سهر اپا غه رقى خويناوه
 ئه لين دووباره كوژراوه طه بيبي حاذيقان بابي

۷
(له سهر زمانى هه ورامى)

شمال يار نه ديت، شمال يار نه ديت

وهختى تو ئاماي ديدهي يار نه ديت؟

ئهو ديدهي سه يوان پور خومار نه ديت

ئهو طورهي چين چين سيامار نه ديت؟

دلدار دلبار، سته مكار نه ديت

ئا هووي خوتهني وهش رهفتار نه ديت؟

ئهو په نهجهي قرمز حهناي نه ديت

ئهو نوور ديدهي بيناي نه ديت؟

گولي رووي گول چيهرهي گول نه دام نه ديت

سوسهني كلاف موشكين فام نه ديت؟

لؤلؤي ناسوفتهي هيچ نه لماس نه ديت

كساني ياقووتي بي قياسي نه ديت؟

ليموي نه ورهسي مه ماش نه ديت

ئه بروي سه يف ئاساي كه ماش نه ديت؟

سینه‌ی سیم به‌ور په‌روه‌رده‌ش نه‌دیت
 غونچه‌ی نه‌شکوفته‌ی بی‌گهرده‌ش نه‌دیت؟
 بالای عه‌ره‌ری سه‌رو ئاسا نه‌دیت
 شوخی دیده‌شه‌نگ بی‌وه‌فا نه‌دیت؟
 شاباز مه‌ریوان هه‌لو خو نه‌دیت
 نازداری خیلان فیتنه‌جو نه‌دیت؟
 نه‌دیت تو به‌یو به‌عیشه‌ نازی
 به‌پرسوو ئه‌حوال من له‌ری بی وازی
 ته‌حقیق بو شه‌مال ئه‌و شوخ و شه‌نگه
 نه‌دیده‌ی شاباز ئه‌و دل چون سه‌نگه
 هیچ نیه‌ن وه‌ته‌نگ مه‌ینه‌ت په‌رده‌کesh
 بی‌قه‌یده‌ن نه‌حال سوخته‌ی ده‌رده‌کesh
 باشا هه‌ر یار بی‌وه‌فا و مه‌یله‌ن
 ده‌رون وه‌باده‌ی بی‌مه‌یلی که‌یله‌ن
 دایم گورفتار ئاهی عوشاق بو
 نه‌صییش دایم تالی فیراق بو

به وينهي (طاھر) ههر دهرده دار بو
 ديدهي مه خموورش دايم بيمار بو
 شه هنشاي مآواي روح و ديدو هوش
 حوكم داري مولك دلهي پر نه جوش
 ده لي لهي ره مهي ثاهو و ره فتاران
 سهر ده ستهي گوروي نازك نازداران
 گول بوي گول رو خسار گول بهرگ نهدامه
 گول خونچه له بان گولين ژير جامه
 سهر په نجه گولين وه هوني نهو دل
 وه هار ثاماره په يدا بي نه گول
 جبهه يفن وهي رو خسار مينا كار وه
 وهي بالاي نهو طول وهش رفتار وه
 وهي طهره ي پيچ پيچ عه نهر بيژه وه
 وهي شيرين له بان شه كر ريژه وه
 ساتي نه وينون نهو بالات چه مهن
 عه طر نه گيرون نه زولفت سه مهن

بهل وینهئ فهرهاد دیوانهئ خودسهر
نهجات بووم جه دهست چهرخی بهد تهختهر

یه (طاهر) واتهن دهر وون پر جه خهم

زامش جه زامی فهرهاد تیهن کهم

«قسمت فارسی در مدح پیغمبر»

سلام ما بدان جسمی که باشد عقل ازو شیدا
درود ما بدان نوری که گشته جمله دنیا
رسول اول و آخر، حکیم ظاهر و باطن
ز قدرش عقلا قاصر ز نورش دیده‌ها بینا
هزبر بیشه عرفان پلنگ صف در ایمان
طیب درد بی درمان نهنگ قلم اوحی
فدای گردن عاجت همین بس وصف معراجت
نوشته بر سر تاجت (فسبحان الذی اسرا)
جهانی گشته مشتاقش معظم گشته آفاکش
دو قوس ابروی طاقش هلال برج (او ادنا)
چه از چشمش سخن رانم از این بهتر نمیدانم
(و ما زاغ البصر) خوانم بحکم خالق یکتا
پناه عاصیان کویش دو محراب است ابرویش
چه گویم وصف گیسویش سیه‌تر از شب یلدا

تا یکی آن قوم خسارت شعار
غرق گنه باد همه روزگار
(طاهر) از این وعظ ترا کار نیست
پسند پذیر سخنان تو کیست؟
ختم سخن باد صلاة و سلام
بر نبی اشرف عالی مقام

سلیمان به گی کاتب فارسی نهم غزه لاهی و تووه بو طاهر
به گ له وه ختیگدا که له سلیمانی بووه

ای وجودت میمنت بخش قضای شهرزور	وی سعادت از تو شد مسعود گیتی پر ز نور
سایه تو از شرف بالاتر از ظلُّ هاست	سایهات بر هر که افتد شاه گردد بی فتور
ابر نیان منفعل از ریزش احسان تو	زان سبب نالد بخود ریزد ز دیده اشک سور
ای باین اوصاف گشته متصف (طاهر) ز عیب	پاسبان در گهت اسکندر و بهرام گور
مردم اینجا ز حسرت جمله دل ریش و ملول	روز و شب بهر شفا نالان بدرگاه غفور
اهل بازار از فتاح بگ حاجی لیان شیخ حسین	بنده خاص خودت حاجی علی و درویش سور
هر یکی بهر شفایت کرده مولود نبی	تا بیابی راحت از جور زمان رنج و دهور
دفع آزار تو میخواهند مردم خاص و عام	در امان لطف باشید تا یوم النشور
الف قدم نون شد از حسرت رنجوریت	گر (سلیمان) بودم اکنون تن ضعیف همچو مور

* * *

به عنایه تی خوا ته وا و بوو

